

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 października 2024 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – AH (C-608/22), FN (C-609/22)/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

[Sprawy połączone C-608/22 i C-609/22 ⁽¹⁾, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl i in. (Kobiety afgańskie)]

(Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Wspólna polityka w dziedzinie azylu – Dyrektywa 2011/95/UE – Przesłanki, jakie powinni spełnić obywatele państw trzecich dla kwalifikowania do statusu uchodźcy – Artykuł 2 lit. d) i e) – Pojęcie „aktu prześladowania” – Wymagany stopień powagi – Artykuł 9 – Wystarczająco poważna kumulacja środków dyskryminujących stosowanych wobec kobiet – Artykuł 9 ust. 1 lit. b) – Formy aktów prześladowania – Artykuł 9 ust. 2 – Ocena wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej – Artykuł 4 ust. 3 – Obowiązek indywidualnej oceny – Zakres)

(C/2024/7006)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: AH (C-608/22), FN (C-609/22)

Strona pozwana: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

pojęcie „aktu prześladowania” obejmuje kumulację środków dyskryminujących kobiety, przyjętych lub tolerowanych przez „podmiot dopuszczający się prześladowania” w rozumieniu art. 6 tej dyrektywy, polegających w szczególności na pozbawieniu ich wszelkiej ochrony prawnej przed przemocą ze względu na płeć, przemocą domową i przymusowymi małżeństwami, zobowiązaniu ich pełnego zakrywania ciała i twarzy, ograniczaniu im dostępu do opieki zdrowotnej oraz ich swobody przemieszczania się, zakazaniu im prowadzenia działalności zawodowej lub ograniczeniu jej prowadzenia, zakazaniu im dostępu do edukacji i uprawiania aktywności sportowej oraz wykluczeniu ich z życia politycznego, ponieważ środki te poprzez swój skumulowany skutek naruszają poszanowanie godności ludzkiej zagwarantowane w art. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- 2) Artykuł 4 ust. 3 dyrektywy 2011/95

należy interpretować w ten sposób, że:

nie nakłada on na właściwy organ krajowy – do celów ustalenia, czy w świetle warunków panujących w państwie pochodzenia danej kobiety w chwili rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej środki dyskryminujące, na które była ona lub może być narażona w tym państwie, stanowią akty prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 tej dyrektywy – obowiązku uwzględnienia, w ramach indywidualnej oceny tego wniosku w rozumieniu art. 2 lit. h) tej dyrektywy, elementów charakteryzujących osobistą sytuację tej kobiety innych niż jej obywatelstwo i płeć.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 16.1.2023.